

Sf kapitola 3.

[1] Běda městu, které hubí, vzpurnému a potřísněnému! [2] Poslouchat nechce, napomenutí nepřijímá, nedoufá v Hospodina, nepřibližuje se k svému Bohu. [3] Jeho velmožové jsou uprostřed něho jako řvoucí lvi, jeho soudcové jak vlci za večera, do jitra nenechají nic neohryzaného; [4] jeho proroci jsou chvastouni, muži věrolomní; jeho kněží znesvěcují, co je svaté, znásilňují zákon. [5] Spravedlivý Hospodin je uprostřed něho, bezpráví neučiní, každé jitro vynáší na světlo svůj soud, denně, bez ustání, ale ten, kdo se dopouští bezpráví, nezná studu. [6] Vyhladil jsem národy, jejich cimbuří zpustla, jejich ulice jsem zničil, nikdo jimi neprochází; jejich města jsou vylištěna, nikdo v nich nesídlí. [7] Řekl jsem: "Měj přede mnou bázeň a přijmi mé napomenutí!" Jeho domov by nebyl vyhlazen žádnou z těch věcí, jimiž je ztrestám. Ale oni hned za časného jitra kazí všechno, čím se zabývají. [8] A tak mě očekávejte, je výrok Hospodinův, v den, kdy povstanu ke kořisti. To je můj rozsudek: Seberu pronárody, shromáždím království a vyleji na ně svůj hrozný hněv, všechn svůj planoucí hněv. Ohněm mého rozhorlení bude pozřena celá země. [9] Tehdy očistím rty každého lidu a všichni budou vzývat Hospodinovo jméno a sloužit mu společnou paží. [10] Z druhé strany kúšských řek moji vyznavači, má rozptýlená dcera, přinesou mi obětní můj dar. [11] V onen den se už nemusíš stydět za žádné své skutky, jimiž ses proti mně vzepřelo. Tehdy z tvého středu odstraním tvé pyšné rozjařence a nepřipustím, aby ses opět začalo povyšovat na mé svaté hoře. [12] Uprostřed tebe zanechám utištěný a nuzný lid, který se uteče k Hospodinovu jménu. [13] Pozůstatek Izraele se již nebude dopouštět bezpráví a mluvit lživě, v jejich ústech se nenajde jazyk lstivý. Budou se pást a odpočívát a nikdo je nevyplaší. [14] Zaplesej, sijónská dcero, zahlahol Izraeli! Raduj se a jásej z celého srdce, dcero jeruzalémská! [15] Rozsudek nad tebou Hospodin zrušil, zbavil tě nepřítel. Král Izraele, Hospodin, je uprostřed tebe, neboj se už zlého! [16] V onen den bude Jeruzalému řečeno: "Neboj se, Sijóne, nechť tvé ruce neochabnou! [17] Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje, raduje se z tebe a veselí, láskou umlká a opět nad tebou jásej a plesá." [18] Posbírám ty, kdo jsou zarmoucení, odloučení od slavnosti, neboť jsou z tebe; břemeno potupy na nich leží. [19] Hle, já si to v onen čas vyřídím se všemi, kdo tě pokořují, zachráním chromou, shromáždím zapuzenou, dám jim chválu a jméno všude v zemi jejich hanby. [20] V onen čas vás přivedu, v ten čas vás shromáždím, dám vám jméno a chválu mezi všemi národy země, až změním váš úděl před vašimi zraky, praví Hospodin.